

ಭವಿತ್ವತ್ವನ ಸಂಪೂರ್ಣವಿಕೆ

(ಯೋಹಾನ 14)

“ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಇನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಬಳಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೆ ಅ ಸಹಾಯಕನು ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಹೆನರಿನಲ್ಲ ತಂದೆಯು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಹಬಿತ್ವತ್ವನೇ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿಗೆ ತರುವನು.

ಈಂತಹನ್ನು ನಿಮಗೆ ಜಪ್ಪಿಕೊಣುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಜ್ಞರುವರಂಥ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ: ಲೋಕವು ಕೊಡುವ ಲೇಡಿಯಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಕಷಿವಳಿಸಿಕ್ಕಿದಿರಿ, ಹದರಿದಿರಿ. ನಾನು ಹೋಗಿ ತಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಬಳಗೆ ಬರುತ್ತೇನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದಿ. ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ತೀರುತ್ತಿನುವರಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಷಯದಲ್ಲ ನಂತೇಂಬತಡಿತ್ತಿದ್ದಿಲ: ಯಾಕಂದರೆ ತಂದೆಯು ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡಿನು. ಅದೆಲ್ಲ ನಡೆಯುವಾಗ ನಿಂತು ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಬಂತೆ ಅದು ನೆಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ಈಗ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಇನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನಂಗಡ ಬಹಳ ಮಾತುಗಳನ್ನುಡುವದಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ಇಹಲೋಕಾಧಿಕಾರಿಯ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮಿಂಥಪಟ್ಟದ್ದು ಯಾವದೋಂದೂ ನನ್ನಜ್ಞಲ್ಲ; ಅದರೂ ನಾನು ತಂದೆಯನ್ನು ತೀರುತ್ತಿನುತ್ತೇನಿಂಬದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿರಬೇಕಿಂದ ತಂದೆಯು ನನಗೆ ಹೊಳ್ಳಿಯ ಹೇರೆಗೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡತ್ತೇನೆ. ಏಂಂತೆ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗೋಣ”

(ಯೋಹಾನ 25-31).

ಯೇನು ಕ್ರಾಂತನಾಗುವ ಮೊದಲು ಮೇಲುಷ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲ ಗುರುವಾರ ರಾತ್ರಿ ಮಾತನಾಡಿ ತನ್ನ ಅಪೋಸ್ತಲರು ಎದುಲಿನಂತಹ ನಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಸಹಿಸುವರಂತೆ ಅವರನ್ನು ನಂತ್ಯಿಸಿದನು. ಅತನ ನಂಭಾಷಣೆಯು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣದ್ದಾಗಿ, ಅವರ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಮರೆಯಲಾರದ ನಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅತನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇಂದ್ರ “ಇಯಬಿಕೆನ್ನು” ನಾಪುಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಅಳಿವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು (14:25)! ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲ ನಾಪುಗಳು ಎದುಲಿನಂತಹ ನಂಗತಿಗಳೇ ಆ ಮಾತುಗಳ ನಮಂಜನವಾದ ಬೆಳಕಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ನಾಪುಗಳು ನಾಳಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ನಾಧ್ಯವಿದೆ.

ಪರಿತ್ವರ್ತನ ನಾಯಕತ್ವ

ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳಿಗೆ ನಾಯಕತ್ವದ ಅಗತ್ಯತೆಯಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ನಂತ್ಯಾಸುವ ಆತ್ಮನನ್ನು ಅವರ ಸಹಾಯಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು. ಇದು ಹೊನ ಒಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಹಬಿತ್ವತ್ವನ ವಾಗ್ಣನವಾಗಿದೆ. ಹಬಿತ್ವತ್ವನು ಮಾಡುವ ಕಾಯಂದ ನಂತ್ಯಿತ್ವ ಪರದಿಯಾಗಿದೆ. ಯೇನು ಹೇಳಿದಂತೆ, “ಆದರೆ ಆ ಸಹಾಯಕನು ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಹೆನರಿನಲ್ಲ ತಂದೆಯ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಹಬಿತ್ವತ್ವನೇ ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿಗೆ ತರುವನು” (14:26). ತಂದೆಯು ಆ ಸಹಾಯಕನನ್ನು ಯೇನುವಿನ ಹೆನರಿನಲ್ಲ ಕಳುಹಿಸುವದಕ್ಕಿದ್ದನು. ಶಿಷ್ಟನನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಹಡಿಸುವದು ಆತ್ಮನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅತನು ಅಪೋಸ್ತಲರಿಗೆ ಎರಡು ಬಿಧಾವಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದನು.

ಅವಲಿಗೆ “ಖಲ್ಲಿವನ್ನು ತ್ರಿಕಟನೆಯ ಮೂಲಕ ಬೋಧಿಸುವದು ಹಾಗೂ ಯೀಂನುಬಿನ್ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ನೆನಹಿಸುವದು.” ಕ್ರಿಸ್ತನು ಸಿಬಿಸಿ ಬುನಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವದು ಅತ್ಯನ್ತ ಕೆಲವಣಾಗಿತ್ತು.

ಹಬಿತ್ರಾತ್ಮನ ಬರೊಣವು ನಮಗೂ ನಕ ನಮಂಜನವಾಗಿದೆ. ಅಪೋಸ್ತಲರ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತರಾದವರ ಮುಖಾಂತರ ಹಬಿತ್ರಾತ್ಮನು ನಮಗೆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ದಯಾಜಾಷಿಸುವನು. ಹಂಜಾಶತ್ತಮ ದಿನದಂದು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಹರಲೋಕದಿಂದ ಹಬಿತ್ರಾತ್ಮನ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಈ ಅಭಿಷೇಕವು ಅವರನ್ನು ಆತ್ಮಸಿಂದ ಬಲಪಡಿಸಿದಾಗ, ಅಪೋಸ್ತಲರು ಲೋಕಕ್ಕೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತ್ರಿಕಟಸಿದರು. ಹಾಗೂ ವಗಾಯಿಸಿದರು, ಹಾಗೂ ನಾಜಕ ಕಾಯುಗಳನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿದರು. ಅಪೋಸ್ತಲರೊಂದಿಗೆ ಆತ್ಮನ ಇರುಬಿಕೆಯ ಹಾಗೆ, ಅತನು ನಮ್ಮೆಲ್ಲಯೂ ಇದ್ದ ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಅತನ ತ್ರಿಕಟನಾ ವಾಕ್ಯದ ನರ್ತಕ್ರಾಣಿಗಿರುವನು.

ನಮಾಧಾನತ್ರವಾದ ಶಾಂತಿ

ಅವರು ಒಂದು ಕತ್ತಲಾದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಎದುಲನುವ ನಂದಭಾದ್ಲ, ಅಪೋಸ್ತಲರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನಮಾಧಾನವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡರು. ಯೀಂನು ಅವಲಿಗೆ, “ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಜಟ್ಟ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ನನ್ನಾಲ್ಲಿಯವಂಥ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಲೋಕವು ಕೊಡುವ ಲೀತಿಯಂದ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ” (14:27ಎ). ಗೊಂದಲದ ನಡುವೆ ಉಂಣಾಗುವ ನಮಾಧಾನದಲ್ಲ ದೃಢತೆ ಹಾಗೂ ನಿಷ್ಠಲತ್ವವಿರುತ್ತದೆ. ದೃಢತೆಯನ್ನು ನಿಡರೆ ಯೀಂನು ಅವರನ್ನು ಜಟ್ಟಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅತನು ಜಟ್ಟಿ ಹೋಗಂಥ ನಮಾಧಾನ. ನರ್ತದ ನಮಾಧಾನವಾಗಿತ್ತು. ತಾನು ಅವರನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ಹೋಗುವ ಮೌದಲು ಈ ನಮಾಧಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ. ತನ್ನ ತನಸ್ಸುತ್ತೇಯನ್ನು ನಕ ಜಟ್ಟಿ ಹೋದನು. “ನಾನು ಹೋಗಿ ತಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಜೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿಲಿ” (14:28ಎ). ಅವರು ಶೀರ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಅಶ್ಲೇಕವಾದ ತನಸ್ಸುತ್ತೇಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ಎಂದು ಅಲಯುವದಕ್ಕಿಡ್ಡರು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅತನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೊನದಾದ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಇರುವನೆಂದು ನಕ ತಿಳಿದಿದ್ದರು.

ಅತನು ಜಟ್ಟಿ ಹೋಗಲಾದ್ದ ಹಾಗು ಅತನು ನಿಡಿತ್ತದ್ದ ನಮಾಧಾನವು ಲೋಕವು ನಿಡುವಂಥ ನಮಾಧಾನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಲೋಕವು ಅಹಾಯ ಹಾಗೂ ನಮನ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ನಮಾಧಾನಕರ್ವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿಡಿತ್ತಬುದ್ಧಾದರೂ - ಅದು ದೇವರು ನಿಡುವ ನಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ನಮಾನವಾಗಲಾರದು. ಆ ಬಿಧವಾದ ನಮಾಧಾನವು ತಾತ್ಪರ್ಯಕರವಣ್ಣಿ. ಅಪೋಸ್ತಲರ ನಂಕಟಗಳ ನಡುವೆಯೂ, ಯೀಂನುಬಿನ್ ನಮಾಧಾನ ಕಾಯುಹವೃತ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಜನ ಕಳಗಲೂ ಯೀಂನು ಜನಲಿಗೆ ನಮಾಧಾನವನ್ನು ನಿಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ನಮಾಧಾನವನ್ನು ಅನುರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಾವುಗಳು ನಂಜಕೆ ಹಾಗೂ ಬಿಧೀಯತೆಯಂದ ಅತನ ಬಜೆಗೆ ಬರುವಾಗ ನಮಗೆ ಅದು ದೊರೆಯತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಂಕಟಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವಾಗ ತನ್ನ ತನಸ್ಸುತ್ತೇಯ ಮೂಲಕ ನಮಾಧಾನವನ್ನು ನಿಡುತ್ತಾನೆ. ಯೀಂನುಬಿನ್ ದೈಹಿಕವಾದ ನಾನಿವೃತ್ತಿಲ್ಲದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಎದುಲನಬೇಳಿತ್ತು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ಅವರು ದಿಗ್ಂಜಂತರಾದರು; ಅವರ ಯೋಜನೆಗಳು ಸಿರಿಫೆಕವಾದವು ಎಂದು ತಿಳಿದರು. ಅಗ ಅವರ ಗೊಂದಲದಕ್ಕೆಳುಕಿಗಾದ ಹೃದಯಗಳು ನಾಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರೆಯುವಾಗ, ಯೀಂನು ಅದನ್ನು ಅವಲಿಗೆ ನಿಡಿ ದನು. ಆಗ ಅತನು, “ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಕಳವಜೆಗೊಳ್ಳಿದರಿ, ಹೆದರದಿರಿ” (14:27ಜ) ಅಂದನು. ಹೌದು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು

ಬಲ್ಲೇನು, ನಾನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಆತನು ಸೀಡಿದ್ದನು.

ಅತ್ಯು ವಿಶ್ವಾಸ ನಂಜಕೆ

ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಂಜಕೆಯಿಂದ ಜೀವಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಕರೆಯೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ನಂಗತಿಗಳ ಜರುಗುತ್ತಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಅಪೋಹನ್ತಲರು ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಿತ್ತು, ಯೀಂನು ಅವಲಿಗೆ.

ನಾನು ಹೋಗಿ ತಲಿಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಣಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ತೇಜದಿ. ನಿಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿನುವವರಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ತಂದೆಯ ಬಣಗೆ ಹೋಗುವ ಬಿಷಯದಲ್ಲ ನಂತರಾಂತಹಹುತ್ತಿದ್ದಿ; ಯಾಕಂದರೆ ತಂದೆಯ ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವನು. ಅದೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ನಂಬುವಂತೆ ಅದು ನಡೆಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಜೆಯೇ ಈಗ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ (ಯೋಹಾನ 14:28, 29).

ತೀಕ್ಷ್ಣನ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲ ನಂಜಕೆಯ ಅವಲಂಭಿತವಾಗಿದೆ (ರೋಮಾತ್ಯರ 10:17). ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಒಷ್ಟುವವರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲ ತೀಯಾತೀಲರಾಗಿ, ಭರವನ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಅದು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಪೋಹನ್ತಲರು ತೀಕ್ಷ್ಣನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಂಗಿಳಿಕಲಸಿದವರಾಗಿದ್ದರು, ಯೀಂನು ಅವರನ್ನು ಜಪ್ಪು ಹೋಗುವಾಗೂಲೂ, ಯೀಂನುಬಿನಳಿಗೆ ಅವರು ಆನಂದ ಹಡುವವರಾಗಿದ್ದರು. ದೇವರು ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಬೀಳಣ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲ ಆತನು ತನ್ನ ತನ್ನತೆಯ ಮಾಲಕ ಪ್ರಪೇಶಿನುವನು ಎಂಬ ಭರವನದಿಂದಿದ್ದರು. ಆತನು ತಂದೆಯ ಬಣಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತವನ್ನು ನೇರೆಲಿಂಗಿಸಿದ ನಂತರ, ನಿತ್ಯಾದಾ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣೆಲಿನಲು ತಂದೆಯ ಬಲಹಾಶ್ಚದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆಗೆ, ಅಪೋಹನ್ತಲರು, ಸಿದ್ಧತೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು, “ಆತನು ಅವಲಿಗೆ,” ಅದು ನಡೆಯುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಜೆಯೇ ಈಗ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ (14:29).

ಯೀಂನುಬಿನ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಮರಣವು ಅಪೋಹನ್ತಲರಲ್ಲ ಇತ್ತೀಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ನಂದಭರದಲ್ಲ ಯೀಂನು ಅವಲಿಗೆ,

ಇನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ನಂಗಡ ಬಹಳ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವದಿಲ್ಲ, ಯಾಕಂದರೆ ಇಹಲೇಳ ಕಾಫಿಪಡಿಯು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವಿಗೆ ನಮ್ಮಂಥಪಟ್ಟಿದ್ದು ಯಾವದೊಂದೂ ನನ್ನಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ನಾನು ತಂದೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿನುತ್ತೇನಂಬದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕೆಂದು ತಂದೆಯ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಜ್ಞೆಯ ಮೇಲೆಗೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡತ್ತೇನೆ. ಏಂಬು, ಇಲ್ಲಂದ ಹೋಗೋಣ (ಯೋಹಾನ 14:30, 31).

ಯೀಂನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವಾಗ - ದುರಾಕ್ತಸಿಂದ ತೀಕ್ಷ್ಣೆಲಿತನಾದ ಹಾಗೂ “ಲೋಕವನ್ನು ಅಳುವ ಸ್ವಾನನ್ನು” ಅವರ ಮುಂದೆ ನೇಲ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆತನ ಬಿಜಾರಣೆ, ಶಿಕ್ಷೆ, ಶಿಲುಬೆಯ ಮರಣ ಹತ್ತಿರವಾಗಿತ್ತು.

ಅತಿ ನಂಕಟದ ಸಮಯವು ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು ಎಂದು ಯೀಂನು ಅಪೋಹನ್ತಲಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆತನು ತನ್ನನ್ನು ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ನಮಹಿಸಿನುವ ಮೂಳಾಂತರ, ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಯಜ್ಞದ ಪೇಡಿಕೆಯನ್ನಾಗಿ ಜಲಪತ್ರಸಿದನು. ಆತನು ಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಯಜ್ಞದ ಕುಲಯಾದನು ಹಾಡೆ ನಿವಾರಣ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಕಾರ್ಯದ ಮಾಲಕ ಯೀಂನು ತಂದೆಯಲ್ಲಿಷ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಾಂತಪಡಿಸಿದನು. ಆತನು ಈ ಹಿಂದೆ ತಂದೆಯ ಜಿತ್ತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಿಲಂದ, ತುನಃ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಅಧಿನೆನಾದನು. ಆತನು ತಂದೆಯಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದ ಅಪ್ರಜೆಯನ್ನು ನೇರಪೆಲಸಿದನು.

ముఖ్యాయి

గురువార రాత్రి సమయంల్లో, యీఎను తిజసిద మాతుగళల్ల అప్పోస్తులలగే స్వష్టితే ఇరిపాల్ల, ఆదరే ఆతను తిజసిద కాయిగళు నందిద నంతర అవరు అప్పగిశన్ను నేనచిసి, తిజకొండు, సంబుచపరాగిధ్వరు. యీఎను చుంతిజసిద్ద నకల విజారగళు నేరచేరుచ హంతకై తలుపిడ్డపు.

భిబిష్యవన్ను యోజిసువాగ గాబల ఉంటాగుత్తాము, ఆ కాగ్యాతల కెత్తుఅనఱ్ల జిఎసువ జయగాళయ భిబిష్యపు అవలగే గోండలవన్ను సృష్టి మాడితు, ఆదరే యీఎను చుందే బరిఅరువ పచిత్రాత్మన ల్రనస్తుతేయిన్న ఆతన నడేనుబికెయిన్న నోఇడ బీఱేందు తిజసిదను. ఆతను నిఁడువ సమాధానవన్ను ఆతన మాతినింద ఉంటాద నంజకేయిన్న నేనచిసిదను. ఆతను అదస్తే నమగూ మాడుత్రానే. తన్నేల్లా తిష్యలగే, పచిత్రాత్మన మాగ్యాదశేనవన్ను సమాధానద శాంతియిన్న బిశ్వాసవన్ను ఆతను దయహాశిరువను. నాపు ఆతన మాతన్న కేఱ, కపతు, నంజ ఆతన సమాధానవన్ను స్థీకెలిసోణ.

నాపు నశ్యవేలదచన్న తేరేదు, యీఎను తీస్తను 2 నాబిర పఁడగళ కొందే జిఎ సీద్దాను ... మాతనాదిదను ... మరణ హోందిదను ఎందు హోఱత్తేలచేయే? ఇదు సీద్దాంత అధించా బరచిగే మాత్రబిరబహుము. ఆదరే నాపు నశ్యవేలదచన్న తేరేదు యీఎను తీస్తను ఏనాగిద్దాను ఎంబుదాగి జింతినదే, ఆతను ఈ దిన ఏనాగిద్దానే ఎందు జిరంగే మాడబీఱు. అదు దృష్టిక జిఎవన జలత్తేయ సువానసేయాగిదే. దృష్టిక దినజలియంద తెగిద ముల తుగిగణగిదే. ఆతను నెస్తే ఇద్ద కాగి, ఈ దినపూ ఇయిపను. ఆతను ఒందు నాబిర పఁడగళశన్న ఒందు దినదంతే లెగపేనుత్రానే: అదలంద. అదు స్వరచన్న కేఱ, ఆతన ముఖచన్న నోఱిద్దరు. సువాఁగళశన్న ఓమచపలగే, అదు తాజాతన హోందియిచ దినప్పితేయాగిదే¹.

ఒప్పేణ

¹F. B. Meyer, *The Gospel of the King* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1949), 31-32.